

AIVD

**Uitlokken van Burgers
Corrumpering Financiële Systemen
Dienstbaar aan Amerikaans Bedrijfsleven en
Politieke vrienden
Terreur en Marteling van Burgers**

Datum: Jan 2005
Rapport: versie 3
Auteur: R.J.M. Sluiter Ing.

Een Woord Vooraf

Dit het nieuwe(10 maart 2005) rapport Geld automaat corruptie, versie 3. De aanleiding ontstond grotendeels door een bezoek aan de United Nations High Commission on Human Rights in Geneve in de Zomer van 2004. De titel is gewijzigd om uiting te geven aan nieuwe inzichten.

Versie 2 is nooit afgekomen door voortdurend opjagen, reizen en de daaraan ten grondslag liggende bedreigingen.

Versie 1 was een herzien document samengesteld uit een chaos van documenten die hun oorsprong vinden in de periode (1999~2003). Dakloosheid deed het schrijven van gecompliceerde stukken als dit duidelijk geen goed.

Inhoudsopgave:

Terreur, aanleiding

TERREUR, begin van observatie en stalking.....	7
1985? Mijn eerste ontmoeting BVD & dhr. Jaap de Hoop Scheffer.....	7
1986? Vakantie naar Santiago de Compostela.....	7
1987/1988? Mijn Stages mislukken allemaal.....	7
1988? Stage in Turkije onder surveillance.....	8
1989/1990 Afstuderen.....	9
1990 drie tanden.....	9
1989/1991 Gesprekken.....	10
bioterrorisme.....	10
1989 Vakantie Oost Europa, onder surveillance.....	10
1991 Vakantie Marokko, Onder Surveillance.....	11
1992/1993 vakantie met Adamien van Noort, onder surveillance?.....	12
Logeren.....	16
Vriendschap nadien.....	18
1995 Vakantie India, Onder Surveillance.....	19
1995	20
1995	20
Conclusie.....	20
Bijlagen.....	21
groepsfoto's.....	22

Terreur, Uitlokken Geldautomaat Corruptie

1997 Proloog	3
SelectTrans.....	3
Poging tot roofoverval I.....	3
Kon-Des.....	3
Tweede sollicitatie bij FTR.....	3
1998 Doelbewuste aansturing op geldautomaat corruptie	4
FTR Nieuwegein.....	4
NCR Amsterdam.....	4
De dagelijkse terreur begint.....	4
Er is iets met de geldautomaat (verdiensten & projecten).....	5
Natalie.....	5
Poging tot roofoverval II.....	6
Maria de lokvogel.....	6
Surveillance Detectie.....	6
NCR HQ Ohio.....	7
Software overdracht van de VSB Bank.....	7
De Harddisk Diefstal.....	7
Thuiswerken.....	8
De Geldautomaat Broncode diefstal.....	8
Ontslag.....	8
Terug naar FTR Nieuwegein.....	8
Terug naar NCR, Thuis Chipper.....	9
Het M100 Project.....	9
De eerste bedreigingen.....	10
Rijlessen.....	10
Naar de FNV.....	10
Volksrepubliek China.....	10
Schiphol.....	11
Solliciteren.....	11
Vertrek.....	11
Digiflyer.....	11
Laptop.....	11
Griekenland.....	11
1999	12
OGD.....	12
TMG München.....	12
TMG Frankfurt.....	12
Een subtiele bedreiging I (Luxemburg).....	13
Kwakoe Kids.....	13
Conclusie:	14
Bijlagen:	15
GAK/SD conflict.....	15
Werkafspraken FTR.....	15
Werkafspraken NCR.....	15
Werkafpraak VSB overdracht.....	15
FNV/FTR Correspondentie.....	16
Ontslagbrief FTR.....	21
Voorbeeld van brief aan NCR USA.....	22

Terreur, voortzetting Reizen

Terreur, Medisch

Procedures

Conclusie

Inleiding

De Nederlandse Geheime dienst AIVD is een corrupt gezelschap dat haar eigen belangen en dat van bevriende politici en Amerikaanse bedrijven op de eerste plaats stelt, voor Nationale belangen. Provocatie van gewone burgers en schending van burger- en mensen rechten zijn gewoon.

Ik ben een van die uitgelokte burgers, leest u maar:

Ik ben Richard J.M. Sluiter, geb. 4 maart 1964 te Zwolle, ID-card nummer JA0510004. Afgestudeerd Levensmiddelen Technoloog van de Agrarische Hogeschool Friesland (voorheen Rijks Hogere School voor Levensmiddelen Technologie), later omgeschoold tot IT'er. Ik heb geen Justitieel verleden (stand: februari 2005) en er zijn geen aangiften tegen mij. Voorzover ik kan nagaan word ik sinds 1985 maatschappelijk gesaboteerd, sinds 1993 zelfs gestalked met geheime beschuldigingen van verkrachting, vanaf mijn sollicitatie bij FTR eind 1997 sta ik onder zeer intensieve surveillance en is er een ware terreur losgebarsten. Ik leg uit hoe ik denk dat dit zo gekomen is:

Hoe de Stalking Terreur begon:

In 1986 werd een studente van mijn HTS, de Agrarische Hogeschool Friesland gepakt voor winkeldiefstal. Haar bedreigingen met de BVD gaf zoveel commotie dat een delegatie van de BVD en haar oom dhr. Jaap de Hoop Scheffer, toenmalig CDA parlamentslid de kleine school in Bolsward bezocht. Ik kreeg een woordenwisseling met dit arrogante gezelschap toen zij mijn boekentas aan de kant traptten toen ik in een nauwe passage aan het fotokopiëren was. Ik was een gewone student en dit was een klein incident, maar sindsdien word ik gestalked door de BVD met veel maatschappelijke tegenwerking en getreiter tot gevolg.

Hoe de zedenterreur begon:

Van 1989 tot 1995 was ik bevriend met Adamien van Noort uit Dokkum, zonder te weten dat zij deze winkeldief was, en nichtje van mijn chef bij NCR. Zij beweerde dat ik haar had verkracht tijdens onze vakantie in Turkije, een vuile streek die ze haar vrienden vaker leverde, zo zou zij ook al eens verkracht zijn geworden tijdens haar ontgroening in 1986 en tijdens een stage in 1988... Ze ging niet naar de politie of naar de ambassade maar gebruikte haar BVD contacten. En zo werd ik sinds 1993 jarenlang door de BVD gestalked en getreiterd met geheime en valse beschuldigingen van verkrachting en andere zedenmisdrijven.

Hoe de Geldautomaat corruptie begon:

In 1998, na een AIVD screening, kwam ik als onderhoudsprogrammeur van NCR geldautomaten, voor FTR te werken. Achter mijn rug werd ik van verkrachting beschuldigd en openlijk getreiterd door collega's en leiding (NCR: Juke Gouw Ir. ex-Logica, Jan van Noort & FTR: Juke Gouw, Arnold Janssen ex-Marechaussee). Door betrokkenheid van de AIVD was Juridische hulp onmogelijk en ondertussen werd mijn sociale en economische toekomst vernietigd. De situatie werd zo volslagen wanhopig dat ik de geldautomaat broncode's van de VSB (Fortis) en Rabobank stal uit wraak en om een rechtszaak af te dwingen. Hierna werd ik tot mijn verrassing overgeplaatst naar het NCR / Postbank ThuisChipper project. Hier ontdekte ik dat dit project door FTR (Juke Gouw, Arnold Janssen & Mark van der Geijn) gestolen was om er eigen FTR applicaties van te maken.

Sociale & medische Terreur:

De terreur van stalking met zedendelicten met zulke variaties als kinder- en bejaarden-verkrachting maakten mij werk- en dakloos en met de medische terreur dreef mij dit een paar jaar over de halve wereld. Corruptie van de geldautomaat broncode op deze reizen gaf netwerk protocol, magnetische strip op de bankpas, sleutelmanagement en bewakingsroutine's van NCR geldautomaten bloot. Na vele bedreigingen en intimidaties om mijn mond te houden werd ik in 1999 opzettelijk met scabies (een soort schurfft) geïnfecteerd en in 2000 met een geslachtsziekte (mogelijk syfilis), ook werd ik een aantal keer

verdoofd en sindsdien lijd ik aan hartritme storingen en soms val ik weg. Medische zorg werd onthouden en / of gesaboteerd. Volgens (vervalste) laboratorium resultaten ben ik gezond ondanks de vieze symptomen, mijn huisarts geeft mij het halve antibioticum als om resistentie op te wekken, antibioticum werd gestolen en verwisseld voor placebo waarna de klachten snel terugkwamen. Diverse malen werd ik aangevallen en gestoken en talloze malen probeerde men mij te scheppen met een auto.

Conclusie:

Dit was een langdurig voorbereide en planmatig uitgevoerde provocatie met groot commercieel en politiek succes. De grootschalige vernieuwing van de geldautomaat infrastructuur in 2000 hebben de Nederlandse banken (onnodig) veel geld gekost (apparaten, servicecontracten, etc.). Fraude met bankpasjes (debitkaarten), inclusief netwerk corruptie lijkt bovendien toe te nemen.

De jarenlange internationale heksenjacht hebben dhr. Jaap de Hoop Scheffer, ex minister van Buitenlandse zaken en ex voorzitter OVSE mede tot secretaris generaal van de NATO gemaakt.

Nederland schend mensenrechten door jarenlange maatschappelijke sabotage(International Bill of Human Rights, Covenant on Economic, Social and Cultural Rights), stalking met geheime en ongefundeerde beschuldigingen van verkrachting (Covenant on Civil and Political Rights).

Door het opzettelijk infecteren van een burger met een ziekte, de sabotage van de daardoor noodzakelijke medische analyse en behandeling maakt Nederland zich schuldig aan marteling (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment).

Mijn rapport werd 9 augustus 2004 ingeleverd bij de High Commission on Human Rights van de Verenigde Naties in Geneve maar is zoek en de registratie blijkt ongedaan gemaakt te zijn.

Sectie Terreur, aanleiding

Inhoudsopgave:

TERREUR, begin van observatie en stalking.....	9
1985? Mijn eerste ontmoeting BVD & mr. Jaap de Hoop Scheffer.....	9
1986? Vakantie naar Santiago de Compostela.....	9
1987/1988? Mijn Stages mislukken allemaal.....	10
1988? Stage in Turkije onder surveillance.....	10
Vergiftiging tijdens stage Turkije?.....	10
1989/1990 Afstuderen.....	13
1990 drie tanden.....	13
1989/1991 Gesprekken.....	14
bioterrorisme.....	15
1989 Vakantie Oost Europa, onder surveillance.....	15
1991 Vakantie Marokko, Onder Surveillance.....	16
1992/1993 vakantie met Adamien van Noort, onder surveillance?.....	17
Logeren.....	21
Vriendschap nadien.....	23
1995 Vakantie India, Onder Surveillance.....	24
Conclusie.....	24
Bijlagen:.....	25

TERREUR, begin van observatie en stalking

1985? Mijn eerste ontmoeting met BVD & dhr. Jaap de Hoop Scheffer.

Als ik in 1985 aan de Rijks Hogere en Middelbare School voor Levensmiddelen Technologie te Bolsward begin te studeren ben ik super gemotiveerd en gefocust op het halen van een HBO diploma, ik stroom door van de 2e klas MBO naar de propedeuse van het HBO van dezelfde opleiding. De school is jaren geleden al uit haar jas gegroeid, en huist nu in noodlokalen achter het oude pittoreske hoofdgebouw. De honderd jaar oude opleiding waaraan een goede duizend man, personeel en studenten, verbonden is zet een zwaar stempel op het sociale en economische leven van het kleine Bolsward (ongeveer 10.000 inwoners). Een verhuizing naar een grotere plaats (met Leeuwarden, Groningen en eventueel Wageningen als eventuele keuze kandidaat) is onzeker maar hangt al jaren in de lucht waardoor er geen nieuwbouw komt. Door de jaren heen komen er regelmatig delegaties langs met soms een enkel kamerlid en de hoge ambtenaren van het ministerie van Landbouw waar de school aanvankelijk nog onder valt. Winter 1985/1986 is er rumoer op school, iets over een schandalige winkeldiefstal. Ik houd mij afzijdig en er is ook niemand die mij wat verteld, maar het komt uit een klas van een hogere jaargroep. Naar het schijnt zijn er wat studenten vals beschuldigd van winkeldiefstal en gaat een en ander gepaard met dreigementen van BVD betrokkenheid, iets dat ik normaal gesproken niet voor mogelijk zou houden en volstrekt belachelijk zou vinden als de rest van de school er niet zo serieus op zou reageren. Dan komt er een delegatie naar school, waar dhr. Jaap de Hoop Scheffer deel van uitmaakt. Ik heb geen TV en volg het nieuws niet zo intensief meer als vroeger, meestal luister ik dan naar de BBC op de radio, maar ik weet ergens vaag dat dhr. J de Hoop Scheffer kamerlid is voor het CDA, ik zou hem niet herkennen. Mij interesseert het bovendien niet bovenmatig, ik volg mijn lessen en omdat er weer een tentamenperiode aan zit te komen ga ik op het eind van mijn schooldag in de bibliotheek oude examens uitzoeken, die fotokopieer ik vervolgens in een smal gangetje dat de passage vormt tussen het oude klassieke hoofdgebouw en de moderne gangen en lokalen van de noodlokalen erachter. Dit gangetje is zo smal (o.a. door de plaatsing van fotokopieer machines) dat daar geen twee personen naast elkaar kunnen lopen bovendien staat mijn leren boekentas er op de grond. Ik sta met de rug naar het gestroptaste gezelschap toe (een man of 7) als het wil passeren. Een, niet dhr. Jaap de Hoop Scheffer trapt mijn tas als een voetbal aan de kant "opruimen jongen, aan de kant" of iets dergelijks zeggend. Ik vloek, iets van onbeschofte hufters en omdat de rest lacht en zich ermee bemoeit scheld ik hen uit als groep. Waarna er nog wat scheldwoorden over en weer gaan (in de trant van klootzak dit en dat) lang duurt dit niet, hooguit een minuut of zo. Dit is alles, een gebeurtenis van niks eigenlijk, iets van alledag.

1986? Vakantie naar Santiago de Compostela, onder surveillance

Later tijdens vakanties merk ik dat ik in de gaten word gehouden en soms getreiterd word door mensen die ik helemaal niet ken maar die er een enorm plezier in scheppen om mij dwars te zitten.

Een goed voorbeeld is mijn lift vakantie naar Compostela de Santiago in Portugal ergens in de zomer van 1986? Het is buitengewoon moeilijk om Frankrijk door te komen, noodgedwongen loop ik grote afstanden, auto's toeteren, mensen hangen uit de ramen te gillen, gooien afval naar mij, soms geeft er een lift maar slaat dan snel af naar een onbeduidend dorp waardoor ik van de hoofdroute afdwaal. Winkels en benzinestations sluiten voor mijn neus, het brood is op, en het schap met autokaarten is leeg. Dit soort dingen gebeurt elke dag een week of drie lang. Dan eindelijk vanaf de Pyreneeën gaat het makkelijker, ik krijg nu heel regelmatig een lift en van vriendelijke mensen. Santiago valt touristisch erg tegen en ik reis door naar Porto in Portugal, Onderweg ontmoet ik verschillende, soms typische mensen. Zo zijn er Amerikaanse staatsburgers uit Colombia die mij in de Pyreneeën een lift geven en een soort verhoor afnemen. Een Zwitser uit Geneve die lopend naar Santiago onderweg is. Ik ontmoet hem in noord Spanje (Santander) we hebben een gezamenlijke picknick of zo en in het gesprek vraagt hij zich openlijk af waarom hij, de geheime dienst een gewone wat saaie student als mij in de gaten moet houden. Ik ben stom verbaasd en zeg het niet te weten en vraag of de staatscontrole hier in het vrije westen zo strak is als in het Oosten Als ik vertel gelezen te hebben over de vele zelfmoorden in Zwitserland zegt hij dat het in Zwitserland ook niet allemaal pluis is tussen burgers en staat.

1987/1988? Mijn Stages mislukken allemaal

Op school ben ik alleen afhankelijk van goede cijfers, iets waar ik zelf voor kan zorgen, maar het werken als stagiair in een organisatie waar je gedurende een korte periode nooit de weg kan weten is veel moeilijker. Je bent afhankelijk van wat andere mensen je willen vertellen en leren en je moet je in korte tijd vertrouwd raken met een nieuw levensmiddelen bedrijf. Ik deed erg mijn best, met veel inzet maar waardering was er nooit, sommige mensen wilden absoluut niks met mij te maken hebben, anderen reageerden volstrekt overspannen op positief bedoelde inbreng bij kleine informele vergaderingen. Soms was er duidelijke tegenwerking in de vorm van inbraakpogingen, vernielingen aan fiets en brommer.

1988? Stage in Turkije onder surveillance

Bij mijn Stage bij een zuivelbedrijf in Turkije merk ik dat ik onder observatie sta.

Na mijn landing in Istanbul neem ik meteen de bus naar Ankara en check in in een hotelletje. Op het vliegveld, onderweg naar en met de bus en in Ankara op straat en ook in het hotel valt het mij op hoeveel mensen er op mij lijken te wachten, rondhangen en de wat grimmig agressieve sfeer op straat. Ik ga de straat weer op om te eten en een beter hotel te vinden, ik zie de surveillance dan eerst wat wegduiken en dan weer terugkomen. Ze zijn heel voorzichtig, dan ontmoet ik een gehandicapte bedelaar waar ik maar niet vanaf kom. Ik weet niet waarom ik zo geobserveerd word, wie goed doet, goed ontmoet denk ik maar en besluit hem te helpen. Na veel gezeur, wat wil deze man; geld, mee-eten, laat ik hem maar bij mij op de kamer slapen zodat hij weer een echt bed heeft voor een nacht. Meer dan stom eigenlijk, ik slaap hierdoor zelf erg slecht, want ik voel me niet veilig. De dag erop maak ik contact met de organisatie: Turkiye Kalminma Vakfe en zie ik geen surveillance meer. Ik word met grote tegenzin ondergebracht in een groot gasthuis van de organisatie, de mensen die er al verblijven worden weggestuurd, ik protesteer, want er is ruimte zat en ik moet mijn Turks toch op iemand oefenen? Maar dat helpt niet. Na een paar dagen wordt ik door een delegatie naar de fabriek in het binnenland gebracht, er gaan opvallend veel mensen mee (2 auto's, 10 mensen) en ook op de fabriek is er grote weerstand tegen mijn komst. In Turkije is het de gewoonte dat de werkgever zijn arbeiders ook voedt, ik spreek de taal heel slecht maar toch is het wel erg typisch, ik word overal en vooral bij het eten apart gehouden, ik eet aan een apart tafeltje en wat ik ook zeg er is niemand die mij verstaat, ik krijg alleen een beetje waterige soep. Na een paar dagen wordt er gezegd dat ik alleen 's avonds nog warm eten krijg, de kok zal er wat langer voor op de fabriek blijven, en in het dorp is bijna niets te krijgen en zo eet ik op het laatst helemaal geïsoleerd van het personeel. Het hartelijke contact met gewone mensen dat ik van vakantie's ken is er eigenlijk helemaal niet. Het eten is slecht, ik begin flink af te vallen en word kouwelijk en mijn werk is ook waardeloos door het gebrek aan een opdracht en de afwezige, moeizame communicatie. Er is geen zuursel meer om Goudse kaas mee te maken wat men op kantoor in Ankara zo graag wil vanwege de meerprijs, maar men heeft nieteens een thermostaat om zuursel door te kweken en er is nauwelijks (koe)-melk bovendien waar men feta kaas van maakt. Na een aantal weken verlaat ik de stageplaats tijdens een vakantie periode wegens het eind van de Ramadan en reis wat rond, ik denk er hard over om deze stage op te geven. In Urfa (San-li-Urfa) ontmoet ik wat mensen waarmee ik wat praat over politiek gevoeliger zaken ik weet niet meer waar het allemaal over ging maar het zal vast over onderwerpen gegaan zijn als; culturele autonomie voor Koerden, de christelijke en andere minderheden (het dorp waar de kaas fabriek is wordt bewoond door Tsjerkassiers, bijna blonde mensen uit de Kaukasus), Armeniers (ik was bezig het Nieuwe Testament te lezen) en misschien zelfs wel over de oorsprong van de Communistische Dev-Sol beweging (het Communisme als zodanig was in Nederland toch allang een achterhaalde beweging). Is dit verboden, suspect en of gevaarlijk? Misschien, in Turkije, in die tijd wel. Ik interesseer mij voor kunst, cultuur, politiek en historische aspecten van dit prachtige land, zonder enige bijbedoeling. En omdat ik heel open ben en redelijk belezen op nieuws gebied heb ik hier en daar misschien wel wat meningen en hypothesen geventileerd die controversieel waren. Nog steeds niks bijzonders, normale discussies voor een studie politicologie eigenlijk, hele boekhandels en het internet staat vol met alternatieve meningen.

Vergiftiging tijdens stage Turkije?

In Urfa krijg ik een zware voedsel vergiftiging, ik krijg een zware diarree maar voel mij niet slecht. Aanvankelijk huis ik in een zeer strategische gelegen hotelkamer met groots uitzicht door dichte vitrage over een druk kruispunt vanwaar ik mij verbeeld de surveillance weer te zien. Soms zie ik mensen wijzen naar mijn kamer, rondlummelen op het kruispunt maar die wel heel oplettend alles in de gaten houden rond mijn kamer. Ik word er een beetje flauw van waar is dit voor nodig. Dan ontdek ik een blok verderop een prachtig hotel in een oud Arabisch ? Huis, alle kamers zijn rond een mooie met bloeiende

rozen begroeide binnenplaats gebouwd. Ik verhuis naar een zonnige kamer op de eerste verdieping. Ik had de dag ervoor juist een milde diarree gekregen, bij wijze van Norit eet ik droge theebladeren die ik met wat mineraalwater doorspoel. De dag erop wordt ik heel vroeg wakker er is iets vreemds maar ik weet niet wat tot ik mij realiseer dat ik deels verlamd ben. Grote griezels, mijn voeten doen het niet meer, onder mijn knieën woont niemand meer. Ik blijf een dag binnen en probeer mijn darmen door te spoelen met heel veel mineraalwater en droge theebladeren. Ik voel me er goed bij maar als ik mij in de nieuwe kamer wat flauw en slap begin te voelen maak ik de pot pindakaas op. Als ik nog weer een dag later weer op straat kom en de mensen waarmee ik de dagen daarvoor nog gesproken had zien dat ik deels verlamd ben en ik hen vertel van de voedselvergiftiging reageren sommige furieus, withet van woede willen er een paar op weg naar mijn laatste restaurant maar houden ook heel snel weer op (gelukkig maar) en blazen stilletjes de aftocht als andere lieden op het kruispunt verschijnen. Een taxichauffeur met uitmuntend Engels biedt aan mij te helpen met vertalen bij een dokter morgen, maar op een of andere wijze verslaap ik mij kolossaal waarna ik smiddags zelf maar naar het ziekenhuis strompel op mijn dode poten. De verlammingen worden niet erger of uitgestrekter maar, ik meen wet dat de gevoelloosheid in de onderbenen zich verdiept, intensiveert nestelt, ik weet niet hoe ik dit moet beschrijven. In het ziekenhuis word ik aan een infuus gelegd, mineralen voor de hartspier maak ik op uit hun uitleg het lijkt me onzinnig maar goed zij hebben hiervoor geleerd en op hun advies neem ik de bus terug naar Ankara. De busreis is een absolute nachtmerrie, ik krijg het slepen met bagage en het kopen van een ticket allemaal met veel moeite wel voor elkaar, maar de tocht is hells, de bus is stampvol met ketting rokende Turken, de lucht is dik en blauw, baby's janken aan een stuk en ik lig tegen de leuning voor mij en hap naar lucht als een vis op het droge. De andere passagiers zien wel dat het niet goed met me gaat maar ze hebben er absoluut schijt aan. Dan is er een rustplaats, ik wil & kan nog bijna niks eten of drinken. Ik strompel wat rond over het parkeer terrein en kijk naar de gitzwarte bandenplak jongens die wonen en werken in een vette zwarte schuur. Dan vertrekt de bus weer en moet ik rennen om niet achtergelaten te worden, hoe ren je op dode poten, ik strompel en roep, het interesseerd ze geen bal, heel onTurks, ik strompel harder en harder en dan, echt heel raar voel ik hoe het mij makkelijker afgaat, het strompelen word een soort lopen. Ik stap in in de zacht rijdende bus en zoek mijn plaats. Daar masseer ik mijn voeten en benen. Ja het wordt beter, ik voel mijn handen niet in mijn kuiten en voeten knijpen maar ik krijg onmiskenbaar weer controle over de grote spieren. Na wat gedoe met Turkiye Kalminma Vakfe en een Turkse dokter, "neuropathology", zover was ik ook, al denk ik eerst dat hij iets mentaals meent. En de Nederlandse ambassade, "Nee, helaas de ambassade is gesloten, ja een feestdag in Nederland, Nee er is niemand die u te woord kan staan, Nee en daar is de ambassade ook niet voor, Nauw succes hoor en belt u anders maandag als het slechter gaat", in Ankara is ook een Amerikaans Ziekenhuis, als ze me daarop gewezen hadden was ik ze dankbaar geweest en had me dat waarschijnlijk veel geld (terugvliegen naar Schiphol) en stress bespaard (pas na het weekend kon er een huisarts naar kijken, en nee laboratorium onderzoek waarom?, was niet nodig). Ik trim / wandel nog een aantal keer in Ankara voor ik terug vlieg naar Nederland. Hierna krijg ik weken lang vitamine B6-12 complex intramusculair geïnjecteerd. De verlammingen en gevoelloosheid trekken langzaam weg, het duurt lang voor de klapvoet over is, de fijne motoriek komt niet of onmerkbaar langzaam terug.

Toch is dit een heel rare kwaal. Het bedorven voedsel was ik snel weer kwijt middels het drinken van heel veel mineraal water en het eten van droge thee als opkikker en bij wijze van Norit, ook voelde ik mij heel fit tijdens en na de diarree.

De "ziekte" kan aldus de volgende mogelijke oorzaken hebben.

- De DKTP injectie voor mijn reis naar Turkije terwijl ik griepigerig ben, dit kan leiden tot een Polio.
- Een "normale" vergiftiging door micro-organismen / toxinen in het bedorven voedsel leidend tot de auto-immuun ziekte van 'Guillaume Barre', volgens Nederlandse dokter.

Commentaar: wel heel specifiek gif, ik voelde me helemaal niet ziek maar uitstekend, en waarom werden specifiek dat lokale zenuwweefsel in de onderbenen aangevallen?

- Een vergiftiging door de Turkse surveillance, maskeren opzettelijke vergiftiging medisch verklaard door:
 - infuus, om gifresten in bloed te verdunnen?
 - vertragen van eventueel sporen onderzoek, dus
 - geen hulp / advies van Ambassade,
 - dus geen dokter in Nederland en pas heel laat
 - een beetje bloed prikken voor analyse.

Sociaal verklaard door:

- observatie onderweg in Turkije,

- stugge gedrag van medepassagiers in bus naar Ankara.

1989/1991 Afstuderen

In 1989/1990, het jaar van mijn afstuderen had ik een aantal besluiten genomen. Zo wilde ik nu definitief breken met de familie. En om de kliekgeest op school te ontlopen (Bolsward is piepklein en dus overal kom je studenten en schoolpersoneel tegen) was ik in Sneek gaan wonen. Ik ging daar ook vrijwilligerswerk doen bij twee jongerencentra (Het Bolwerk en De Meerpaal).

Doordat we een gezamenlijk afstudeerproject moesten doen leerde ik Wim Bos kennen. Ik had hem al eerder ontmoet, als een stugge zwaar christelijke jongeman die echt alleen met mensen van zijn eigen kerk wenste om te gaan. Zijn moeder en zuster waren beide aan borstkanker overleden, zijn moeder sinds kort, bij het verwerken van dat verlies moet hij veel steun aan zijn geloof hebben gehad, in ieder geval trof ik hem thuis bijna altijd met een Bijbel en sprak hij veel over zijn geloof en geweten. Wim woonde ook in Sneek, ik bezocht hem heel vaak zo'n 2 tot 4 keer per week. Dit kwam doordat ik mij vaak moeilijk kon concentreren na alles wat ik had meegemaakt rond de vele conflicten thuis - meestal om niets, de polio aanval, de snelle genezing, het ongeloof en de desinteresse van de overige gezinsleden.

1990 drie tanden

In januari 1990 verloor ik drie boventanden bij een ruzie in De Meerpaal, een van de jeugdhonken van de gemeente Sneek waar ik vrijwilligerswerk deed, probleem was dat hier behalve gewone bezoekers ook verslaafde en criminele groepen kwamen. Hiervan werd ik het slachtoffer. Als ik op de avond dat het gebeurde met mijn bebloede kleren en kapotte mond weer thuis bij mijn ouders aankom ervaar ik regelrecht leedvermaak. Ik loop over het tuinpad naar de achterdeur, mijn ouders zitten met Carlo in de keuken aan het avondeten. Als Carlo mij ziet, de blik in de ogen, het gat in mijn mond en het bloed op mijn jas, dan roept hij iets triomfantelijk, moeder en vader kijkt nu ook, Carlo grijpt moeder beet en valt lachend op de grond ook moeder moet er hartelijk om lachen ze kletsen elkaar op de schouders. Hierna krijg ik nog lang te horen dat ik altijd vooraan sta waar de klappen vallen met andere woorden eigen schuld dikke bult. Voor mij doet dit de deur dicht. Dit gaf ook een enorme last in de vorm van een juridisch proces en een tandarts behandeling in Zwolle die zich vele maanden voortsleepte.

Via Wim, die boven zijn kerk huurde, leerde ik een groepje zwaar gereformeerde medestudenten en Sneekers kennen. Wim kwam ook wel bij mij over de vloer maar bijna altijd bezocht ik hem hier. Ik voelde me redelijk opgenomen in dit groepje. Na enige tijd had Wim een vriendin (Adamien van Noort), deze was blijvENZITTEN en zat daardoor in onze jaar groep. Er gingen wat verhalen over haar door de school. Een daarvan was dat zij het meisje was dat iets uit een winkel had gestolen en op een of andere manier haar vriendinnen daarvan de schuld had proberen te geven, ook zou de winkelier onder druk zijn gezet om de aanklacht in te trekken. Een ander aspect van dat verhaal was dat ze alleen maar wat met Wim had om haar blazen op te poetsen. Haar huisgenote's waren de woning al eens ontvlucht nadat ze bezoek had gekregen van een ex-vriend (een dealende junk uit Amsterdam die ze tijdens stage had leren kennen). Ze was bepaald gehaat bij sommige medeleerlingen maar in ieder geval merkte ik niets bijzonders aan haar, hooguit dat ze veel minder dogmatisch overkwam waar het zaken rond haar geloof betrof. Tijdens mijn stagejaar had ik het Nieuwe Testament nagenoeg van kaft tot kaft gelezen. Hierdoor vond ik hun geloof en het christendom in het algemeen vaak een interessant gespreksonderwerp. Vaak hadden we het over historische onderwerpen, de vele protestantse kerkscheuringen en hun aanleiding, de oude orthodoxe en Armeense kerken, Kopten, de vroeg Christelijke ruïnes die ik in Turkije had gezien etc. Wim gaat ook naar Dokkum voor een kennismaking met Adamien haar familie, hij is er nogal stil van en daarna hebben we nog een aantal lange gesprekken over het intrekken van de aangifte tegen Adamien en wat ik daarvan vind. In de vele gesprekken erna komt een heel skala aan politieke onderwerpen aanbod, de BVD, Oltmans het Koningshuis, Janmaat, etc. Of ik denk dat Nederland ook politieke gevangenen heeft zoals de Sovjet Unie en wat daar meegedaan word. Ook herinner ik mij een gesprek over een boek van Maarten het Hart, en met name het verhaal waarin Maarten opgenomen is in een psychiatrische kliniek en met patiënten naar een video kijkt van een of andere Russische Soyuz lancering. Een van de patiënten kan Russisch meetellen en als hij op het goede moment juichend opspringt wordt deze door de verplegers snel plat gespoten en in een isoleercel gesmeten.

Heel vaak was het zo dat als Adamien naar Wim ging ze een aantal haltes te vroeg uit de bus stapt en eerst een uur bij mij langs ging. We praten wat over school, het afstudeerproject, solliciteren en over elkaar. Door de stress rond het overlijden

van Wim's moeder slaapt hij heel veel, vaak gaat hij uit school een paar uur slapen. Omdat Wim zo jaloers is vraagt ze mij om deze bezoeken niet aan Wim te vertellen wat ik ook niet doe. Het jaar kabbelt zo door, ik studeer veel te weinig maar haal meestal net een voldoende terend op oude kennis. Door de toestand met mijn gebit en omdat wij beiden nauwelijks enig werk verzetten wordt ons afstudeerproject afgekeurd. Ik had hem wel beloofd het afstudeerproject alleen te doen maar dat was geen haalbare kaart gebleken - teveel werk en totaal geen motivatie, wat zich vanaf het eerste begin aftekende .

1989/1991 Gesprekken

Ons groepje heeft een hele serie diepgaande gesprekken die op een opleiding politicologie niet zouden misstaan. Sommige thema's van toen zijn nu heel actueel geworden. Ik denk dat ik erbij betrokken raakte omdat ik het nieuws zo goed volgde en ook een goed historisch besef had, zo volgde ik de eerste Golfoorlog zeer intensief via BBC worldservice en de kortegolf.

over het wezen en doel van de BVD. Verder wist ik helemaal niets van deze materie, behalve wat ik zo in de loop van jaren had meegekregen uit krant en TV.

Komisch bedoelde discussies als "Zo'n guerrilla opleiding in Afghanistan is dat niks voor jouw?", ik was juist blij dat ik niet in dienst hoefde. En "waarom ik geen Bio-wapen Lab begon in mijn slaapkamer", als het werkt ben ik de eerste die het moet zien te overleven. Zou men nu waarschijnlijk niet meer zo kunnen houden, filosoferen over allerlei organismen en hoe die zo kwaadaardig mogelijk te maken en hoe die te verspreiden .

hadden we het tamelijk diepgaand over het hoe, wat en waarom van de eerste Golfoorlog. De val van het communisme en de betekenis ervan voor de economie, politiek, defensie en Inlichtingendiensten. Dit was toch het begin van het einde van de koude oorlog, de totale ineenstorting van de Sovjet Unie, de dreiging bleek achteraf nogal mee te vallen. De angst voor meer ongelukken als Chernobyl, etc was reeler dan een Rus in de keuken, zoals de leus van de vredesbeweging was.

Chronologisch hebben we het over

Gesprekken We voerden allerlei gesprekken, sommige daarvan lijken nu erg belangrijk door hun voorspellende karakter. Sommige gingen over mijn breuk met mijn familie. De dood van mijn verslaafde broer, op vakantie in India. Mijn schrik invalide te worden en dan van mijn ouders afhankelijk te zijn (in 1989 kreeg ik last van kleine verlammingen door een voedselvergiftiging). Mijn ergernis dat jarenlang door mijn ouders gezegd werd dat ik vast en zeker ook wel aan de drugs zou gaan en dakloos zou worden -hoewel ik nooit gebruikte- er was weinig voor nodig of ik was "Eddy de ^{tweede}". Het verloop van mijn carrière; op school maakte ik al vrij vaak het grapje dat de leraren aan onze HTS waren 'mislukt in het bedrijfsleven', wat gezien de jaarsalarissen best discutabel was, maar als verbanningsoord slaat Bolsward geen slecht figuur.

- chernobyl en voedsel productie nederland / oost europa
- kracht van de sovjetUnion wegens zichtbare armoede chernobyl / solidarnosc
- mensenrechten USSR versus nederland versus USA goelag
- Instorting oostblok factoren, de poolse paus, lech walensa, chernobyl, gorbatsjov en voorlopers croetsjov etc
- contact met amerikaanse polen, ukrainers etc armoede, instorting plan economie, systeemfraude
- afganistan, drugs USSR, USA, wapenhandel, pashtun
 - eerste golf oorlog, waarom, uitlokking saddam? Irak/iran oorlog, iran contra scandal, wapen technology rol van media
 - koude oorlog voorbij nato,? wie volgt russen op, kruistochten
 - extremisten, kristelijk, philipijnen, USA amish, taliban afganistan
 - Oltmans, waarom, waarom zolang doorgaan.
 - SS' er Aantjes in het brave CDA (CHU) hoe kan dat nu
 - Pieter Menten ook al zo lang geleden nu weer
 - BVD, sukkels of desinformatie, wie zijn ze wat doen ze waarvoor en hoe
 - Nederland versus DDR BVD versus STASI

bioterrorisme

– Biologische wapens, wat en hoe, en wie kan het

One of our yearmates is writing a report on Bioterrorism for the BVD. Its central question is; can a individual or a terrorist group with today's knowledge and techniques (2000) as then commonly used in the food and medical field create a weapon or threat to target an individual or a group of people, ofcourse as we study food technology he focusses on industrial food technology as the primary tool to achieve this. I think at that time that this is a ridiculous exercise as the health risks will be felt first and strongest by the maker of a new infectious organism. I speculate/joke a bit about creating a diarrhea epidemic by growing huge amounts of Escherigia Coli in my sleeping room and bringing them in the tapwatersystem without becoming sick myself. The handling, storing and delivery (firing) of this type of ammunition is also risky and very difficultng. Anyway I am not very interested in this idea at that time, later Adamien and others will try to persuade me to setup somekind of microbiology laboratory at home. What I kindly refuse. Wim starts a microbrewery at his home and after making some wine first he becomes quite succesfull. Maybe that he was investigating how much it would take to turn this into a secure germ factory. Our school had at that time a fully automated microbrewery developed that fitted in some 3 cubic meters.

Nowadays I guess it's possible for an individual to find a dangerous germ, grow it securely and to deliver it to a target. But as the last (2003) wave of antrax letters proves, even if all works out well its succesrate can be very disappointing ? (luckily!!!). Also the ingredients for growing these organism are expensive, very rare and suddely buying them at the few point that deliver this stuff will very surely draw the attention of the security organs. Its really a "Tour du Force" with many different problems that needs to be overcome in a very carefull planned way before some little succes can be expected and attention is attracted.

En dan was er nog een hele serie gesprekken over het wezen van de BVD.

- * Wat doet de BVD?
- * Wie zijn dat?
- * Waar infiltreerde de BVD zoal?
- * Wat voor soort mensen werkt er?
- * Wie is geschikt om voor de BVD te werken?
- * Waar is de BVD voor
- * Denk jij dat er in Nederland ook politieke gevangenen zijn?
- Worden die in Nederland ook gemarteld zoals in de Sovjet Unie?

1989 Vakantie Oost Europa, onder surveillance

In de zomervakantie kom ik Wim en Adamien stom toevallig weer tegen in een kerk in Praag waar ik naar een klassiek concert wil gaan luisteren. Ik zit in een bank en zij lopen mij voorbij en doen eerst of ze me niet gezien hebben, tot ik ze aanspreek, dan zitten we bij elkaar en luisteren samen. Adamien heeft grote aandacht voor mij en Wim's geërgerde gezicht spreekt boekdelen, hij is snel en een erg jaloers. We gaan nog samen uit eten en naar een café, het lijkt wel of Adamien met mij is. Wim is duidelijk jaloers en ik neem aan het eind van de dag snel afscheid en kom hen daarna niet meer tegen. Tijdens het verdere verloop van mijn vakantie in Oost Europa verbeeld ik mij regelmatig dat ik geobserveerd word. Het valt mij op dat er mensen op de uitkijk staan op plaatsen als pleinen en dergelijke, eerst denk ik nog dat ze van mij willen stelen. Maar het lijkt er meer op dat men mij in andere problemen probeert te brengen. In het Poolse Wroclaw/Breslau waar ik bij een taxichauffeur overnacht probeert hij mij hardnekkig aan een minderjarig hoertje te koppelen wat niet lukt. Later bij de

grens tussen Roemenie en Bulgarije smokkelt een Roemeense man drugs in de prullenbak van onze coupe de grens over. Dit gaat goed door de douane vriendelijk in onze coupe te onthalen op Wodka en interessante gesprekken met de exotische Hollander. Tijdens mijn verblijf in Bulgarije is er net een coupe tegen Jeltsin in de dan nog bestaande Sovjet Unie.

Na de vakantie komen we weer vaak samen, Wim is ook blijven zitten en moet door onvoldoende tentamen resultaat het hele jaar overdoen, ik alleen de afstudeeropdracht. We voeren weer vele gesprekken over onze vakanties in Oost Europa en het ineensstorten van het communistische systeem, politiek, economie (er zijn maar heel weinig banen voor ons), milieu en geloof etc., ik heb meestal nogal een uitgesproken mening die de anderen in het groepje soms irriteren. Ook spreken we over Adamien's winkeldiefstal, de juridische nasleep voorbij en ze is nu bezig met de taakstraf, het bezoek dat de junk aan haar woning bracht. Het is duidelijk dat de verkering tussen Wim en Adamien over is, Adamien komt ook nu vaak een uurtje langs voor ze naar Wim gaat. Ze baalt van de saaie vakantie, Wim wilde eerst met haar trouwen voor hij seks met haar had, Adamien niet. Wim noemt haar een aantal maal 'Mietje voor een Tientje' vanwege haar contact met de junk, iets waar hij voor de vakantie ook al over sprak.

Adamien heeft een tijdelijke baan gescoord ze verhuist van Bolsward naar Leeuwarden. Ik studeer af in maart 1991 en blijf in Sneek hangen, vacatures zijn er nauwelijks, ik ben bezig met mijn rijbewijs maar slaag nooit. Als ook Wim klaar is met zijn studie verhuist hij terug naar zijn vader in Zwolle en gaat in militaire dienst en blijf ik achter in Sneek, iedereen uit het groepje verhuist. Hierna doe ik vrijwilligerswerk, en solliciteer eindeloos.

1991

Alle **contact met familie verbroken** na jarenlang splend conflict.

Mijn oudste broer overleed in 1979 aan een overdosis / verwaarloosde hepatitis tijdens zijn vakantie in India een feit waar ik jaren mee heb gezeten en de grond vormt voor de breuk met mijn familie in 1984 - 1989 en de vele conflicten die ik met hen had. Mijn broers zijn om vergelijkbare redenen in het buitenland gaan wonen.

1991 Vakantie Marokko, Onder Surveillance

In de zomer ga ik op vakantie naar Marokko, ook hier volop vreemde voorvallen en toespelingen.

Ik neem de op een na laatste ferry van Spanje Alcegas naar Ceuta op de Marokkaanse kust, de douane wil me niet doorlaten, mijn pas word extreem goed bekeken onderwijl word ik voortdurend gemaand terug te gaan, Marokko is veel te gevaarlijk voor mij en Spanje is toch ook mooi?. Pas de volgende ochtend om een uurtje of zes mag ik de grens over. Daar aangekomen op het busstation van een dorpje word ik opgewacht door twee twintigers, heel vriendelijk maar ook zeer opdringerig. Ik mag/moet mee naar hun huis waar we mint thee drinken en mij een soort verhoor word afgenomen. Wat vind ik van Marokko en waarom kom ik hier. Of ik drugs wil roken, NEE Oh nauw dan niet. Hoeveel geld heb je dan bij je...Oh nauw gaat ons dat niks aan ??? Zullen we een vrouw voor je regelen ? NEE, Ben je gelovig dan wil je bidden, ben je moslim ofzo. Wil je Moslim worden ? Hier heb je een joint en rook mee doe niet zo flauw. Oh rook je helemaal niet en de sfeer word even heel grimmig. Wil je wat voor thuis? wacht geef ons je adres dan sturen we je een paar kilo toe. NEE !!!, nee??? oh maar je hoeft nog niet te betalen dat kan wel als je het verkocht hebt. Wil je echt geen drugs??? Wat wil je dan, wil je toch niet een vrouw?, zullen we een vrouw voor je regelen? Ook niet ? kijk dan, we hebben echt heel goede kwaliteit stuff NIET? Maar waarom kom je dan naar Marokko? Wil je Moslim worden wij kunnen wel wat regelen? Dit gaat zo nog wel een uur of twee drie door. Ze kunnen zich niet voorstellen dat ik als tourist naar Marokko kom en niet voor ZAKEN. Zulke gesprekken heb ik veel gevoerd in Marokko. Uiteindelijk om een uur of 12 ontsnap ik aan hen en neem de bus naar Tetuan. 's Middags in Tetuan aangekomen loop ik door de stad opzoek naar een hotel. Op staat kom ik een tiener tegen die me naar zijn moeders gasthuis brengt, daar aangekomen op de derde verdieping van een groot gebouw stuiten we op zijn moeder in de deuropening die druk in de weer is met zinken emmers en dweilen. Ze is niet blij ons te zien en begint te schreeuwen tegen haar zoon, waarna ik besluit om weg te gaan. De zoon probeerd me nog over te halen te wachten tot het schoonmaken klaar is en dan terug te gaan maar ik heb niet zo'n hoge dunk van de gastvrijheid van deze plaats en besluit om alleen en zonder hulp naar een hotel te zoeken. Wat nog lastig is want ik ben deze tiener nog niet zomaar kwijt, op zijn voorstel koop ik hem af met een flesje cola bij een kiosk.

De volgende dag kom ik de tiener weer tegen op het plein/rotonde Mohammed V, hij is boos dat ik het hotel niet genomen

heb en zegt bovendien iets gek "waarom heb je de geheime dienst naar ons huis gebracht", met dit soort onzin kan ik helemaal niets. Maar hij haalt wel een mes achter zijn rug vandaan, ik trap naar hem en na wat bewegingen en gescheld gaan we beiden ons weegs.

Ik trek verder naar Fes, Meknes, Todra Gorge, Quarzazate, Zagora en uiteindelijk naar Marrakesh. Fantastische plaatsen maar vooral de Noordelijke zijn ook enorm vermoeiend door dat er 's ochtends een heel groep tiener jongens op mij staat te wachten om hun diensten aan te bieden, hetzij in de sfeer van drugs, "touristguide", of gewoon bedelt om geld. Soms duurt het wel een uur of twee om deze jongens kwijt te raken. Het best blijkt om er een te kiezen die de Engelse taal redelijk goed spreekt en die dan in ruil voor een klein bedrag en consumpties in te huren, die moet dan eerst zijn concurrenten weggagen, aan het eind van de dag heb je dan pas een probleem omdat hij natuurlijk weer veelmeer dacht te krijgen dan afgesproken maar opzicht werkt dit redelijk. In het zuiden is men gelukkig minder opdringerig. Soms merk ik wel dat als ik zo in een kashbah met deze jongens aan het soebatten ben dat er omstanders zijn die de jongens aansporen om het mij zo moeilijk mogelijk te maken.

Ook als ergens in een tamelijk verlaten dorpje een taxi neem blijken er ineens een hele drommen mensen ook die kant op te moeten waardoor er naar een andere extra auto's uitgeweken moet worden.

De eerste Golfoorlog is net afgelopen, en dat verhit de gemoederen blijkbaar nogal al versta ik er niks van. Soms tref ik mensen waarmee op vriendelijke wijze in het Engels gecommuniceerd kan worden maar , of ze worden door schreeuwers weggejaagd of ze proberen me met een hoop drugs of een prostituee op te zadelen. Ook bij de terugtocht naar Spanje word er enorme druk uitgeoefend om "wat" mee te nemen.

Sneek

Terug in Sneek ben ik de eerste tijd daarna druk met solliciteren, autorijles nog steeds en vrijwilligerswerk. Maar de vele sollicitaties (honderden inmiddels) leveren niets op, op geprek krijg ik zoals eerder af en toe rare opmerkingen over BVD bemoeienis en bij mij verondersteld politiek activisme, ik begrijp er niets van. Ook met mijn rijlessen gaat het slecht, ik krijg steeds rommeliger en tegenstrijdiger les en soms komt de instructeur te laat of gewoon helemaal niet, ik zak een paar keer voor het praktijk examen, Ook het vrijwilligers werk wordt vervelend, er is geen enkele waardering voor wat ik doe en de sociale contacten die ik had beginnen me buiten te sluiten. Langzaam word het vervelend in Sneek, ik stop gaandeweg met alle vrijwilligerswerk, soms krijg ik nog bezoek van mijn oude vrienden, ik kook voor ons, en zij zingen mij psalmen toe in de kroeg.

1992/1993 vakantie met Adamien van Noort, onder surveillance?

Na enige tijd werd het contact met het meisje in de groep, Adamien van Noort weer hersteld. Ze had mij augustus 1993 een brief geschreven tijdens haar vakantie in Pakistan. Voor die tijd had ik een goed contact met haar maar in de tussentijd hoorde ik niets van haar. Ze is op vakantie in Pakistan met een groepsreis, er zijn wat spanningen in de groep. Ze vind de mensen in haar groep niet leuk maar trekt leuk (romantisch) op met een van de Pakistaanse reisgidsen en tolken. Enige tijd later bel ik haar, en we spreken uitgebreid over haar vakantie en hoe we elkaar treffen in Praag. Ze vroeg of ik nog steeds alleen op vakantie ga en dan rijpt het plan om eens gezamenlijk op pad te gaan. We spreken af om komende winter samen naar en door Oost Europa te gaan reizen, we willen niet te ver maar wel naar de zon, ontsnappen aan de Hollandse winter depressie. Zij kan aan het eind van het jaar rond oud en nieuw een drie weken vrij nemen. Ik zou het organiseren, we prikken een datum en ik koop het gezamenlijke ticket een dubbel retour Amsterdam - Budapest.

- **IJmuiden/Amsterdam** Als de datum gekomen is gaan we op weg; ik ga eerst van Sneek naar IJmuiden. Omdat de bus 's ochtends omstreeks een 6 uur vertrekt vanaf het Amstelstation zijn we bang de bus te missen. Daarom gaan we na een paar uur in IJmuiden te zijn geweest gezamenlijk door naar Amsterdam, hier zullen we onze bagage in kluisjes opslaan en de nacht in cafeetjes en kroegen doorwaken om de volgende morgen op tijd bij de bussen te kunnen zijn. Dit doen we maar we zijn blij als we eindelijk in de bus zitten want de doorwaakte nacht was erg vermoeiend, we slapen in de bus.

- **Budapest** We zijn na een lange busreis in Budapest aangekomen, het eindpunt van ons retourkaartje. De koude valt ons mee. Ik denk dat we direct door zijn gegaan naar Sofia met de trein, ik heb geen herinneringen aan deze plaats.
- **Sofia** Het is het eind van de dag als we in Sofia aankomen. Adamien koopt een fles wodka om Nieuwjaar mee te vieren. Via een kantoortje op een van de winkelstraten huren we een kamer bij een of andere familie waar we de fles samen soldaat maken, ik vertel haar dat ik wel met haar naar bed zou willen, zij zegt dat niet te willen omdat ze net een nieuwe vriend op haar werk heeft leren kennen. Met een kater, ik in ieder geval wel want ik dronk in die tijd 10 biertjes per jaar, gaan we de stad bekijken.
 We moeten geld wisselen en willen naar het Rila Klooster maar de taxichauffeurs die zich in het centrum verzameld hebben willen niet of willen 300 DEM van ons en ze zeggen dat het dicht is vanwege restauratie ofzo. We weten niet hoe we er via trein en bus kunnen komen. Het is winter dus sommige dingen zijn gesloten, zoals de warme bronnen bij het badhuis en de tegenover gelegen markthallen. Dus gaan we naar het station voor betere informatie over Rila maar iedereen wil daar geld met ons wisselen. We weten heel goed dat we bedrogen zullen worden als we hierop ingaan. Ze willen allemaal 100 Duitse mark met ons wisselen (en een enkeling 100 US Dollar). Ik weet ongeveer hoe het toegaat want ik heb het vorige vakantie nog zien gebeuren en leg Adamien uit hoe het in zijn werk gaat. We besluiten als grap aan de wisseltruc mee te doen maar wel met het doel om geen geld te verliezen. Terwijl wij zo overleggen doet de wisseltruc bende met elkaar nog een aantal nep transacties. We laten ons door een geschikt persoon aanspreken, hij wil de bekende 100 DEM wisselen maar dat vonden wij al een beetje veel en hebben daarom een biljet van 50 DEM geselecteerd. Het geld is van Adamien en als we zeggen te willen wisselen kan dat eerst niet, hun geld stapeltjes moeten nog aangepast worden zodat de deal afketst. Maar dan kan het ineens wel weer en nu doen we dan zaken eerst met een persoon; Adamien ontvangt het Bulgaarse geld en neemt het mee in de Bank om te horen dat het echt is, het hoofdschuddend personeel laat weten dat het geld echt is. Ik ben buiten gebleven en scherm de glazen deur af ook omdat er een persoon bij is gekomen. Ik wil hun de 50 DEM geven maar nu doen zij moeilijk, zij willen ook de 50 DEM bij de bank laten testen maar het personeel wuift hun buiten te blijven. Ze houden mijn biljet tegen het licht en twifelen aan de echtheid, bovendien is het maar 50 DEM. Adamien moet buiten komen want ze willen hun Bulgaarse geld terug maar dan moet ik onze 50 DEM ook terug. om kort te gaan er worden wat stapeltjes papier heen en weer gegeven en heel veel op ons ingepraat, een grote kerel nadert ons en terwijl wij zo staan te wisselen, te overleggen en stapeltjes papier overgeven schreeuwt hij ineens in het Bulgaars "Politie", mijn geldwisselaars rennen weg, ik graai naar geld en heb een stapel beet, maar helaas alleen de twee buitenste biljetten zijn echt. Ik ben toch wel boos dat het mislukt is, bovendien heeft Adamien die nog in de bank is niet goed gezien hoe de "truc" toeging. Ik denk dat het bankpersoneel haar op het kritieke moment aansprak om haar het ophanden zijnde bloedbad te besparen, wij hadden hen al verteld dat we het spel mee wilden spelen en ik herinner me hen te zien bellen. We hadden 's ochtends ook al gezocht naar een Bank of geldautomaat maar er geen gevonden. Daarom wisselen we in een taxi nog maar 50 DEM vlak voor het grote hotel bij het station. En kopen dan ook maar een ticket naar Plovdiv omdat Rila toch onmogelijk te bereiken is volgens onze taxi wisselaar en het personeel van het Hotel. Plovdiv is dan veel gunstiger omdat alle bezienswaardigheden binnen de oude stad liggen.
- **Plovdiv** Plovdiv is een mooie stad en de 50 DEM zijn dan ook veel te snel op, we dwalen door de stad en eindelijk vinden we een geldwissel kantoortje en raken er aan de praat met de eigenaar. Hij nodigt ons uit om bij hem thuis te overnachten. Dit doen we graag, het gaat economisch erg slecht met Bulgarije, er zijn veel wanhopige mensen, de sfeer op straat is bepaald grimmig. Ik haal Adamien over verder te gaan naar Turkije als vriendelijker en zonniger alternatief. We hebben nog lange gesprekken over hoe het gaat in Bulgarije versus Nederland en Duitsland dat onze gastheer en gastvrouw goed kennen. Ik vertel over de situatie in Sneek en in heel Friesland waar eigenlijk al lange tijd geen enkel werk te vinden is. Adamien biedt aan mij te helpen, ik kan bij haar komen logeren en dan daar werk zoeken. Een fantastisch aanbod, dat mij weer enig perspectief bied.
- **Dimitrovgrad** Met de trein reizen we verder naar Dimitrovgrad, vandaar kunnen we op de internationale trein Sofia - Istanbul stappen. We worden nog flink opgelicht, de conducteur doet voorkomen dat er op deze stop geen passagiers meegenomen mogen worden. Ook hebben we nog maar (te?) weinig Bulgaars geld, dit ticket slaat een grote deuk in onze voorraad Duitse Marken, ik denk dat we bij de 200 DEM moeten betalen. Gelukkig hebben we een slaapcabine

voor ons tweeën, deze is steenkoud maar we slapen toch lekker, in onze kleren. Ja dit ziet er heel anders uit dan 's zomers.

- **Istanbul** De hele nacht hebben we doorgereden in de trein en 's ochtends komen we aan in Istanbul. Het weer is hier beter, mooi zonnig en een 10 graden maar we zijn ook nog erg moe van de reis. Ik vind een hotel dat ik nog van vroeger ken, we checken in en nemen een 2 persoonskamer op haar naam. Dit verrast mij wel een beetje, Adamien wilde toch niet? Boven vinden we een knusse zonnige kamer met een warme douche op de gang, we kijken elkaar aan en ik weet dat het wel gaat gebeuren. We zijn te moe om eerst te gaan douchen en gaan direct naar bed, Adamien heeft de kleren eerder uit dan ik en staat op handen en knieën op het bed op mij te wachten. We zijn naakt en liggen met onze warme lichamen tegen elkaar in het nog koude bed. Het duurt niet lang of we zijn met elkaar bezig we voelen de vermoeidheid niet meer maar opwindning en verlangen naar elkaar en doen het een paar keer met elkaar, o.a. op z'n hondjes. Dan slapen we een paar uur, doen het nog een keer en gaan dan douchen, het is avond geworden en we kleden ons aan om buiten wat te gaan eten. Ik weet niet meer waar en wat we gegeten hebben, hierna gaan we weer terug naar het hotel waar we een heerlijke nacht doorbrengen. De volgende ochtend zijn we weer helemaal verfrist uitgerust, we douchen en gaan de stad in. Het is lang zo druk niet als 's zomers, er zijn minder mensen op straat en er zijn ook niet zoveel stalletjes. Nu we met elkaar geslapen hebben zijn we ook veel intiemer met elkaar. Na enige uren snacken en winkelen, ik koop nog een ouderwetse pet, gaan we naar een museum. Zoals zoveel plaatsen is hier geen centrale verwarming, het is koud binnen en we lopen kleumend rond in onze dikke jassen over het krakende parket. Bij het Griekse vaatwerk wijzen we elkaar op de Spartaanse krijgers en krijgsters die op hun potten zo blijkt ook op elkaar jagen en met elkaar overhoop liggen. We krijgen het er warm van, zitten wat aan elkaar en dan kijken we elkaar aan en besluiten we snel weer terug te gaan naar ons hotel. Buiten rennen we letterlijk terug naar ons hotel en liggen er in geen tijd weer in en beleven een hoop plezier aan elkaar. 's Avonds gaan we er weer uit om te eten later gaan we ook nog naar een Turks café waar we een bier drinken en grappen maken, of ik haar niet aan een Turkse harem zal leveren. Zij is de enige vrouw daarbinnen en als we een beetje luid worden met ons gelach kijkt iedereen naar ons en vooral naar haar. Ook hebben we het over hoe we verder gaan, Adamien herhaalt dat ik bij haar kan logeren en misschien gaan we wel samenwonen. Dan gaan we weer terug naar het hotel en slapen en seksen tot de volgende morgen.
- **Ephesus** Om ook nog wat te zien van het land gaan we verder naar Ephesus waar de kalksteen plateaus zijn. We bekijken een Amfitheater en ook de deels droogstaande kalkplateaus, we schrijven een paar postkaarten. Ook hier hebben we het heel goed samen; om het beddengoed een beetje fris te houden proberen we onze slaapzakken aan elkaar te zetten maar omdat ik een mummie model heb lukt dit niet. Adamien kruipt bij mij in de mummie slaapzak en we krijgen zelfs de rits nog dicht.
- **Konya** We gaan naar Konya om de prachtig blauw geglazuurde tombes te bekijken van een paar Islamitische heiligen. Het is er prachtig met een parkachtige tuin eromheen. Het is ramadan en Konya is een streng religieus oord, het is uitgesloten dat we hier een hotel vinden maar dit wisten we van te voren, het was ons nog verteld door de manager van de busfirma waar we onze tickets kochten. Als we uit Konya weggaan moeten we urenlang wachten op onze bus in het kale busstation, ik slaap met mijn hoofd op haar schoot maar schrik wakker als ze met haar vingers in mijn mond aan mijn brug zit te trekken.
- **Goreme** Ik had Adamien al verteld dat ik vroeger in Cappadocie was geweest, een beroemd Bijbels oord, hier waren de eerste christelijke gemeenschappen waar Apostel Paulus zijn brieven heen stuurde. Tijdens mijn stage in Turkije had ik het Nieuwe Testament bij me en kon ik deze brieven lezend om mij heen kijken zo van en hier was het. We genieten van het uitzicht, het is een prachtig landschap, er licht sneeuw op de zandsteen kegels, het is heel zonnig maar ook erg koud. We vinden een leuk hotel in Goreme, de meeste hotels zijn dicht maar er zijn er een paar die in de winter voor de weinige toeristen open blijven. De hotelbaas (hij is de eigenaar) geeft ons een relatief warme kamer, deze is aan een lange gang midden in de berg gelegen en heeft dus geen ramen! Ook geeft hij ons een paar blikken met houtsnippers voor de kleine blikken kachel in onze kamer zodat we onze kamer kunnen verwarmen. Ook is er een heel lange stalen buis door de kamer als schoorsteen. We kunnen onze kleren drogen aan de lange stalen draden door de kamer. Ook kunnen we een gemeenschappelijke woonkamer gebruiken waar de zon goed naar binnen schijnt. Hier eten we

onze broodmaaltijd met kaas en worst dat we bij een lokaal supermarktje kopen. 's Avonds eten we in het enige restaurant dat 's winters geopend is, een lang laag barakachtig gebouw. Overdag maken we lange wandelingen door de omgeving waarbij ik Adamien de ruïnes laat zien van de eerste kerken die in de rotsen uitgehouwen waren en door aardbevingen en erosie open zijn komen te liggen. Je kijkt er van buiten zo in de gewelven die met prachtige schilderijen op hun muren en plafond versierd zijn. Als we weer terug zijn in de woonkamer van ons hotel vrijen we in de woonkamer, het lijkt er op dat Adamien hier perse wil doorgaan tot de daad ook als we verrast worden door andere gasten, Fransen geloof ik, maar na de verstoring gaan we terug naar onze eigen kamer om het af te maken. We naderen het einde van de vakantie, Adamien moet weer naar haar werk in IJmuiden. Toch is het anders misschien wel juist omdat de terugkeer er aan zit te komen, Adamien is stil.

- **Istanbul** Als we in de bus zitten naar Istanbul op onze terugreis begon ze opeens te huilen, ik probeer haar te troosten, en dan haalt ze ineens uit; midden in de bus zegt ze dat ik haar heb verkracht. Het is alsof ik een hamer tegen mijn hoofd krijg, gelukkig kalmeert ze wat en ik vraag hoe ze in godsnaam op deze gedachte gekomen is. Dan komt de aap uit de mouw, dat ze spijt had van haar avontuur met mij en nu terug wilde naar een nieuwe vriend op haar werk. Deze vriend was een collega van middelbare leeftijd bij de technisch dienst van haar werk (Dierenvoeding fabriek Quaker Oats IJmuiden) waarmee ze naar haar zeggen voor onze vakantie eenmaal mee naar bed is geweest. Ik ben enorm geschrokken en op dat moment kon me dat niet veel schelen en dat zij ik ook omdat ons contact op dat moment erg kil was. Ze zei toen dat ik haar verkracht had, wat natuurlijk klinkklare onzin was. Dan volgt in de volle bus een lange tirade dat ik haar heb meegelokt en verleid heb tot dingen die ze blijkbaar achteraf toch niet wilde. Dat ik haar bang had gemaakt met de verkoop aan de Turkse harem etc. Mijn god, wat is dit, bijna elke dag hadden we seks met elkaar, ze was nog geiler als ik met al die standjes in die koude kamers en dan nu dit. Op de weg terug bezonk deze ruzie, en hoewel ik erg geschrokken ben van haar beschuldiging denk ik dat ook Adamien dit niet echt meende. We gaan weer naar hetzelfde hotel, en krijgen dezelfde kamer, het personeel heeft goed door dat er iets tussen ons is veranderd. Oei, als Adamien hier aangifte had gedaan dan was ik nu ... Ik twijfel maar ik meen mij te herinneren dat we hier toch weer met elkaar geslapen hebben, wat wel erg raar is hoewel de aantrekking er nog steeds is. Ook zitten we nog een hele tijd bij Mc Donalds om de zaak nog eens goed uit te praten. Nu ze me afdankt voor een collega ben ik ook wel bitter. Een van haar argumenten is dat ze Cor toch leuker vond en dat ze het niet goed vond zo snel van partner te wisselen, tja wat moet ik daar op zeggen. Ook bezoeken we in Istanbul nog een weverij in een honderden jaren oud gebouw. Onder leiding van het personeel krijgen we een kleine rondleiding door de fabriek en bekijken het uitzicht over Istanbul vanaf het dak, en we lachen weer naar elkaar.
- **grens met Bulgarije** Als we weggaan lijkt alles weer koek en ei tussen ons, we helpen elkaar met de bagage en we vinden vrij gemakkelijk een bus naar Budapest. Het is een Hongaarse bus die bijna leeg is als hij met ons vertrekt. Vooraf is ons gevraagd om geen gebruik te maken van het toilet. Aan de grens met Bulgarije moeten we urenlang buiten wachten met onze rugzakken en paspoort in de hand voor het kopen van een transit visum en pascontrole er staat een snijdend koude wind. Ik ril en wordt ziek, onderweg moet ik toch naar dat toilet onder in de bus. In Budapest geef ik de chauffeurs een groot biljet om het vieze schoonmaakwerk wat te verzachten.
- **Budapest** In Budapest wachten we enige tijd op de bus naar Nederland, ik kan me er eigenlijk niets van herinneren, misschien komt dat nog. Ik ben nog steeds geshockeerd door de beschuldiging
- **Amsterdam/IJmuiden** In Amsterdam aangekomen gaan we gezamenlijk naar haar woning aan de Bloemstraat in IJmuiden. We douchen zelfs gezamenlijk, ik houd nog steeds van haar. Raar vind ik dat nu. 's Avonds gaat ze naar Cor zo heet haar collega, om het goed te maken. Als ze terug is heeft ze een verhuild gezicht maar verteld dat het goed is, Cor neemt haar terug, auw voor mij. Ik besluit de volgende dag naar Sneek terug te gaan, ik overnacht dus nog bij haar, ik slaap op de grond in de keuken. De volgende dag vertrek ik, ik weet niet waarom, misschien als een test, ga ik via Zaandam, wat om is, terug. Ik schrijf mij in bij een paar uitzendbureaus in Zaandam en Alkmaar.

Logeren

Terug in Sneek bel ik haar nog een keer om haar te vertellen dat ik haar mis. Ze is niet boos meer en we hebben een lange conversatie, ik wil zo wel weer naar haar terug. Ik vertel van mijn inschrijvingen bij uitzendbureaus in Alkmaar en Zaandam, ik denk dat we er beiden niet veel van verwachten maar toch herhaalt ze weer haar aanbod om bij haar te komen logeren.

Niet zo heel lang daarna (januari/februari 1993) krijg ik een telefoontje van een uitzendbureau in Zaandam dat me een laborantenfunctie in ploegendienst aanbied bij Cacao de Zaan, dat klinkt als een goede start baan en ook dat ik niet direct ja hoeft te zeggen geeft aan dat er maar weinig concurrentie is voor deze job. Ik bel met Adamien en vertel van het werkaanbod, ze doet niet moeilijk ik ben van harte welkom.

Adamien is 18 februari jarig ongeveer gelijktijdig met mijn komst want ik begin mijn werk 22 februari 1993. Het eerste vrije weekend gaan we samen met de bus naar de uitverkoop in Haarlem om wat te winkelen, ik koop er mijn zwarte seiko automatic horloge dat ik nu nog heb, Adamien koopt er net zo een maar dan met een bicolor wijzerplaat, daarna bezoeken we een hardrockcafe en het grandcafe aan het marktplein. De eerste weken in het begin vond ik het erg moeilijk en ik denk dat zij het ook moeilijk vond door onze gevoelens voor elkaar die nog niet over waren. In het begin kookt ze zelfs voor mij/ons en 's avonds kijken we televisie, samen op de bank met de benen in elkaar gestrengeld en dan staat ze op om half tien om naar Cor te gaan...

de verjaardag Dan wordt de verjaardag gevierd, 's avonds komen er een aantal gasten. Adamien haar zus met vriend en een oude schoolvriend van Adamien en misschien noch wat mensen die later op de avond weer weggaan. Het gaat er allemaal heel gezellig en gemoedelijk aan toe. We vertellen van onze vakantie, ik kan moeilijk zeggen dat Adamien met me vreemdging ofzo en nu weer terug is bij haar vorige nieuwe vriend. Of dat ik zo tegenviel dat ze maar weer snel een nieuwe zocht.

Dan als de verjaardag een mooi eind gevorderd is en het eerder genoemde stel en de schoolvriend overgebleven zijn komt het weer. Adamien krijgt weer iets in de geest van dat ik haar verkracht heb. Ik wordt heel boos en zeg haar nu snel aangifte te gaan doen. Er ontstaat een twist gesprek waarin ik vertel wat er gebeurd is. Dan zegt haar zus, "Adamien houd daar mee op, die valse streken worden nog eens je dood..." Het kalmeerde wat en ik vertel aan Adamien's zus en vriend nog wat details van de vakantie. Adamien trekt zich terug op haar slaapkamer. Ik vraag hun om raad, ik heb net een nieuwe baan en wil die behouden, het is duidelijk dat Adamien wel meer van deze streken heeft. Ik weet niet meer wat ze zeggen, ik besluit het aan te zien, ze kan altijd nog aangifte doen of mij naar buiten smijten. Adamien komt dan weer rustig binnen en de ruzie is over. Die nacht slaap ik gewoon op een losse matras in haar slaapkamer en de gasten in de woonkamer, ze wordt boos als ik vraag of ik haar borsten mag zien, "het is te gehorig de gasten hebben het ook gehoord" was ik gek? nee ik nam haar beschuldiging gewoon nooit serieus. De volgende ochtend ontbijten we allen gezamenlijk, hangen nog wat loom rond en dan vertrekken de gasten met hun auto's.

Hierna is er ook nog een verjaardag met een paar collega's die aan het eind van de werkdag gevierd wordt, ik tref hen als ik terugkom van ploegendienst. Achteraf denkend word ik wel erg nieuwsgierig door hen opgenomen, maar er valt geen onvertogen woord. En later drink ik met Cor nog een biertje.

Adamien leent me haar kleine herenfiets voor woonwerk verkeer die ze in de gezamenlijke stalling bij haar flat bewaard, ze gaat nu zelf lopend naar haar werk wat toch best wel ver is. Ik krijg een extra sleutel van het huis en we maken afspraken, ik ga mee betalen aan haar huur en ga ook helpen schoonmaken en boodschappen doen. Na een of twee weken koop ik een eigen fiets. Er ontstaat een wat vreemde samenleving, de sfeer is echt goed, alsof ik een zus heb, waarvan Adamien zelf zegt dat ze mij heeft voor de gezelligheid en Cor voor de seks. Zo'n 2 a 3 keer in de week, als het zo'n 22:00 of 23:00 uur is staat ze op en zegt; ik ga vannacht naar Cor... In het begin voelde ik mij dan wel shit, in het begin denk ik zelfs weleens dat onze breuk een ongeluk is. Want ook Adamien is op zulke momenten niet vrij van een zekere verscheurdheid. Later kan me dat niet veel meer schelen, we laten elkaar zo veel mogelijk vrij, het contact is vriendschappelijk. Natuurlijk is er geen enkele intimiteit, conflictloos.

met Cor naar Engeland Na enige tijd meld Adamien dat ze met Cor op vakantie gaat naar Engeland, ik mag op de planten en cavia passen, wat geen probleem is.

Kamers Ik zoek nog enige tijd naar een kamer in de buurt, maar kan er geen vinden of het is zeer duur. Ik / Wij besluiten dat ik gewoon bij Adamien blijf logeren. Door de ploegendienst treffen we elkaar feitelijk maar twee weken in de maand.

Theater Een oude schoolvriend van Adamien (Mark Bode) is in het theater bezig en nodigde haar uit voor een theatervoorstelling in Voorburg. Ik en de andere schoolvriend (van de verjaardag) gaan ook mee. Deze andere schoolvriend kwam ook regelmatig langs als ik er niet was, om naar de IT's te gaan in Amsterdam, Adamien ging dan niet mee, wel schijnen ze samen een keer een parenclub te hebben bezocht.

Sauna Adamien en ik gaan op een vrije zaterdag of zondag samen naar de sauna in Haarlem, we lezen er de krant en doen nog wat spelletjes, na afloop gaat ze naar Cor.

Minidisk ruzies Nooit is er ruzie tot Adamien een hele tijd na haar verjaardag een Minidisk recorder koopt met stereo microfoon. De microfoon wisselt ze later nog in voor een ander model. Als ik dan thuis kom van mijn werk, wordt ik opgewacht met een hoop verkrachtings geschreeuw dat ze opneemt met haar minidisk. Eenmaal betrap ik haar als het apparaat open en bloot voor me op de keukentafel ligt in de opname stand. Het is een heel kostbaar apparaat (\pm 1500,- Hfl) dat dan nog maar kort op de markt is. In het begin bestreed ik haar fel maar hierna geef ik geen antwoord meer als ze me met dit theater opwacht en een keer ga ik mee in haar redentie waarbij ik haar vraag om gewoon aangifte te gaan doen. Deze ruzies komen bij mijn weten een keer of 5 voor. Overigens is de minidisk er nog gekomen deels op mijn advies, de vraag was wat de betere keus is; minidisk versus DAT recorder, de opnames zijn digitaal goed te bewerken, snel toegankelijk en kunnen analoog weer 'terug' gezet worden.

Adamien in India In de zomer gaat Adamien op vakantie naar India, het noorden, Punjab en onderkant Himalaja zijn het reisdoel. Cor gaat niet mee, ik mag wel mee maar kan niet qua werk (en wil ook niet) en ik pas op het huis en de cavia. Als ze terug is verteld ze dat ze een leuke lange Indiër ontmoet heeft (een vertegenwoordiger van Lever India pty) en met hem voor sollicitaties kriskras door het zuiden van India rondtrok (Tamil Nadu en Kanataka). Als ze terug is geeft ze hoog op van zijn mooie lichaam; handen, teint en huid etc. De indier wil met haar trouwen en schrijft haar de weken en maanden erna nog lange brieven. Adamien lacht erom, laat ze mij lezen en schrijft dan braaf terug en verteld mij over haar bedavonturen met de Indiër (zo groot was die). Hierna is ze weer gewoon met Cor en of hij er van weet of vermoed weet ik niet, er naar vragen levert een woede uitbarsting dus daar bemoei ik mij niet mee.

Verhalen Een geschiedenis wil dat Adamien tijdens haar ontgroening in het sociëteitsgebouw erg dronken word. Ze moet thuis gebracht worden en twee studenten bieden aan dit te gaan uitvoeren, ze brengen haar naar haar studentenkamer en leggen haar daar op haar bed en vertrekken. Enige tijd later is Adamien weer aardig nuchter en besluit weer naar de soos te gaan, daar aangekomen maakt ze een enorme toestand, ze is verkracht door haar thuisbrengers. Een feit waar ze zelf graag over opschepte is dat ze gedurende het stagejaar een relatie had met een zeer enge en criminele junk. Deze bezocht haar later nog in Bolsward, waarbij haar medestudenten uit angst het huis uitvluchten. Deze junk zou volgens haar zeggen haar nog verkracht hebben en ze was nu erg bang voor hem. In het 4e studiejaar maakt Koos Rijnberg zijn verkering met Adamien uit, waarschijnlijk had Adamien verschillende vriendjes tegelijkertijd (o.a. de junk die ze tijdens haar stage leert kennen) zoals ze dat later wel meer zal doen (ze is met Cor maar gaat alleen op vakantie naar India, waar ze vreemd gaat met een Indiër). Een andere opschepperij van haar was dat een oude leraar van haar middelbare school (een speciale christelijke school in Groningen) haar ouders in Dokkum huilend bezocht om hen dringend te vragen hun dochter tot de orde te roepen en ophield hem seksueel te belasten en te beschuldigen omdat dit zijn functioneren op school erg belemmerde en zijn baan in gevaar bracht. Adamien schept veel plezier in het treiteren van deze leraar op haar gereformeerde VWO.

Sollicitatie Ik heb een sollicitatie lopen in Belgisch Limburg en ga erheen vanuit Sneek. Onderweg ernaar toe maak ik een tussenstop in Zwolle waar Wim op kamers woont na afloop van zijn militaire dienst. Ik heb hem dan al lange tijd niet meer gezien, we praten koetjes en kalfjes, hij is enorm jaloers dat ik bij Adamien logeer en met haar op vakantie geweest ben. Dan zegt hij ineens dat ik haar verkracht heb, ik ben nogal onthutst en wil hem uitleggen dat ik hier nogal anders over denk

maar hij kapt elk gesprek hierover af. Wel dreigt hij mij met stalking richting mijn ouders, ik zeg hem dat ik al jaren geen contact meer met hen heb -ik had hem dit vroeger ook al eens verteld. Ik overnacht bij Wim en de volgende morgen reis ik verder naar België. Ik ben een vriend kwijt, maar misschien was hij dat wel nooit.

Soms vroeg ze me of ik later, na Cor, weer met haar verder zou willen, of om samen met haar naar India op vakantie te gaan. Ook verteld ze vaak over de moeilijkheden op haar werk en de vele conflicten.

Vriendschap nadien

Toen mijn uitzendwerk voorbij was ging ik terug naar Sneek. Na enige tijd verhuisde ik naar Zaandam, vrienden liet ik niet achter in Sneek ondanks enige jaren vrijwilligerswerk in een jongeren centrum, de lokale afdeling vluchtelingenwerk en de houtzaagmolen "De Rat". Sommige mensen adviseerden mij openlijk om weg te gaan er is geen werk en aansluiting met de lokale bevolking is zo goed als uitgesloten voor niet Friezen. In die jaren was het zeer moeilijk om werk te vinden. Ik solliciteerde enige honderden keren, deed sollicitatie cursussen maar werk vond ik niet. Behalve laaggeschoolde productie- en schoonmaak- baantjes. Dit was wel een deprimerende tijd.

Soms krijg ik bij sollicitatie gesprekken vreemde opmerkingen van interviewers over bij mij veronderstelde communistische sympathieën, druggebruik en zelfs staatsgevaarlijke activiteiten. Soms wordt gewoon gezegd dat ze me niet kunnen aannemen omdat men geen moeilijkheden met de BVD wil, rare opmerkingen die ik toen niet begreep en waar verder vragen niets oplevert.

Adamien is verhuisd, ze heeft een etage gekocht en wil eigenlijk dat ik er financieel aan meedoe. Maar ik heb geen geld voor zoiets en wil dit ook niet met haar doen en niet nu, er is zo weinig stabiliteit in mijn werk en inkomen. Ik krijg de nieuwe huissleutels van haar en bezoek haar daar regelmatig.

Na een conflict op haar werk, komt Adamien in een ontslagregeling, later verteld ze dat ze thuiszorg werk is gaan doen. Naar ze zegt voor het geld en omdat ze iets totaal anders wil, wennen aan een huisvrouwen bestaan misschien, dit doet ze niet lang.

Stalking terreur op school Ik verhuisde naar Zaandam en via het GAK schoolde ik mij om in de richting van de automatisering, wat na enige tijd geen succes blijkt, de sfeer op school en tijdens stage zorgde ervoor dat ik de opleiding voortijdig afbrak. Het is goed mogelijk dat ik hier door Adamien gestalked werd.

Adamien is op vakantie in Madagaskar Ik moet en zal uit Zaandam komen om in haar huis te wonen en voor de planten en cavia te zorgen, ik ga er een aantal maal heen, waarom doet Cor dit niet, hij woont notabene in IJmuiden.

Soms vroeg ze me om weer bij haar te komen wonen, of met haar op vakantie te gaan naar India. Dat wilde ik niet, mijn liefde voor haar was nu wel voorbij. Ook kwam ze eenmaal voorbij in Zaandam op een vrijdagavond en wilde perse blijven slapen in mijn bed hoewel het nog vroeg was en ik haar een bed gemaakt had in een andere kamer. Ze was nog steeds met Cor, dus wat wilde zij nu van mij ?

Eenmaal, ergens in 1995 in een kroeg in Zaandam komen we een oude klasgenoot tegen, Wim Huisman die mij privé zegt erg verbaasd te zijn dat ik met zulk tuig omga, en dan een verder gesprek afkapt. Ik had wel vaker via via vreemde dingen over haar gehoord maar nooit precies wat en hoe en ik vergat het ook weer.

De vriendschap met Adamien duurde zo nog meerdere jaren voort, al die tijd had ik ook de sleutels van haar woning in IJmuiden.

1995 Vakantie India, Onder Surveillance

In de zomervakantie van 1995 ga ik alleen op vakantie naar India, tijdens deze reis waren er verschillende opvallende gelegenheden die ik nu kan beoordelen als stalking en observatie.

- Aankomst Bombay, vanuit de menigte verdwijn ik in een bank om een check te wisselen waar ik in de bank gevolgd wordt door een Amerikaan, buitenadem want hij moest de drukke weg oversteken, maakt praatje.
- Goa, word vanaf aankomst door schreeuwende Indiërs in Toyota landrovers achterna gezeten en een maal bijna overreden. De mede touristen op het strand willen direct geen enkel contact, en sluiten zich af of verdwijnen als ik maar
- Treinreis Bombay – Calcutta, Indiaase reclameman uit Poona praat de gehele reis op me in over artikel in de “Indian Times”, “1994 “The Surat (Gujarat) Plague case”.
- In Calcutta verblijf ik in het stations hotel waar ik door Nederlanders wordt opgewacht.
- Varanasi kleine criminelen proberen me in moeilijkheden te brengen, wil ik alcohol in een zak, wil ik een minderjarig meisje in een kooi in een kelder, wil ik drugs.
- Stad Taj Mahal: Als ik een hotel neem checken er daarna zoveel mensen in dat het hotel gelijk vol is. Bij winkelen in de stad wordt ik steeds gevolgd, wat opvalt omdat ik in een wat duurder en verlaten winkelgebied beland ben.
- New Delhi, ik word ergens thuis uitgenodigd, maar dan valt de politie binnen (een sergeant met 2 paramilitairen met carabijnen), terwijl wij onderschot worden gehouden en praat de officier eerst met de gastheer dan met mij, ik maak eruit op dat hij ons beide bang maakt voor elkaar, als ik mijn gastheer vraag of hij welkelijk een gevaarlijke drug dealer is en zijn gasten bedwelmd zie ik de man zeer verbaasd kijken.
- India is een giganties land, andere rugzak touristen vind men buiten de hotspots eigenlijk niet terug. Af en toe krijg ik contact met andere toeristen waarmee gezamenlijk activiteiten worden ondernomen. Maar altijd ontstaat er iets waardoor het onaangenaam word:
- Gaan we ergens uiteten, wordt het onaangenaam. Eten niet lekker, gedoe met een rekening, bekvechten met personeel.
- Kamelenritje in Gujarat eindigt in een galop van een half uur omdat iemand een bus moet halen, ik moet rijden zonder stijgbeugels door stalking van medereizigers.
- Op de vlucht terug komen een drietal stewardessen aan mij vragen of ze niet bij mij kunnen logeren als ze in Amsterdam zijn (...). Zoveel toeval bij zoveel pech.

– Contact met Adamien stopt

- Vriendschap met Adamien van Noort verbroken. Zomer 1995/6 verbrak ik het contact na een verhuizing, er waren weinig gezamenlijke activiteiten meer en ik had toch wel heel sterk het gevoel dat ik gestalked werd met beschuldigingen van verkrachting waar ik haar van verdacht. De meest zichtbare elementen van stalking en maatschappelijke sabotage lijken daarna te stoppen?.

Conclusie

Wat is de aanleiding voor de BVD/AIVD om mij onder observatie te plaatsen:

1 ruzietje/ schelden met clubje bvd'ers in gezelschap van de hr. J de Hoop Scheffer?

2 vermeend seksueel misbruik door mij van mede oud student Adamien van Noort?

3 een mij onbekend feit?

4 bevolgingscontrole is heel dicht, statistische kans is hoog

Wat is de aanleiding voor de BVD/AIVD om mij onder observatie te houden:

a controle mechanismen werken niet

b men ontwikkelde een plan en ik paste in het profiel

c van hogerhand verordonneerd met als motief: wraak / geescaleerd spel met burger / corruptie

Waarom escaleerde de surveillance in uitlokking:

* persoonlijke antipathie

* provocerende meningen en uitlatingen

* men ontwikkelde een plan en ik paste in het profiel

* van hogerhand verordonneerd / machtsmisbruik

* is normale werkwijze

* werkverschaffing

1+2+a+c

Lang heb ik gedacht dat de wortel van de stalking terreur bij Adamien van Noort lag.

Feit blijft dat Adamien veel kansen en mogelijkheden had om met succes een aangifte van verkrachting of iets dergelijks te doen. Als familielid van toenmalig kamerlid dhr. J. De Hoop Scheffer had ze natuurlijk een streepje voor bij een eventuele vraag om hulp bij Ambassade of Consulaat in Turkije of bij aangifte bij de politie in IJmuiden. Bovendien stonden we vermoedelijk onder surveillance. In geval van een echte verkrachting komt dit neer op nalatigheid door en bij de BVD'ers.

1+3+a+c

Daarnaast blijft dat ik ook voor ik haar kende al onder observatie stond en werd gestalked en getreiterd en daarmee is de bijdrage van de BVD niet te verwaarlozen.

Mijn vriendschap met Adamien was erg belangrijk voor mij, ik hield van haar en ik dacht dat zij ook van mij hield en ik hoopte dat ze bij mij terug zou komen. De eerste keren dat ze mij van verkrachting beschuldigde was ik daar erg boos over, maar zag het aanvankelijk als gek, niet serieus te nemen gedrag van een vroom kerkmeisje dat zich schaamt voor haar uitpattingen. Adamien is iemand met twee gezichten, aan de ene kant wil ze graag voldoen aan alle religieuze plichten en normen maar aan de andere kant leeft ze van spanning en sensatie wat ze zoekt conflicten en affaires die ze goed verborgen houdt. Adamien is wel streng christelijke opgevoed maar absoluut niet preuts, ze heeft zonodig relaties met meerdere mannen tegelijk, Koos en de Junk, Cor en mij. Cor en de Indiër. Als ze dat "dicht bij huis doet" komt dat soms uit en wordt Adamien knap vals uit angst voor haar kerk en baan. Onder de BVD surveillance was ik steeds meer een loner geworden en daarmee een gemakkelijk slachtoffer.

Bijlagen: